రామ్ బాయి

వర్సెస్

ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్

ఫిబ్రవరి 18, 1999

[డి.పి. వాధ్వా మరియు M. శ్రీనివాసన్, న్యాయమూర్తులు.]

ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961 : సెక్షన్లు 139 (4) మరియు 147 (a).

ఆదాయపు పన్ను – అసెస్‌మెంట్ ఇయర్ 1965-66 – రీఅసెస్‌మెంట్ ప్రొసీడింగ్స్ – ITO ద్వారా తెలియచేయడము – రీఅసెస్‌మెంట్‌కు ఎలాంటి మెటీరియల్ లేదు – భూసేకరణ చట్టం కింద సేకరించిన అసెస్సీ భూమి మరియు పరిహారం అందించబడింది – తదనంతరం, సివిల్ కోర్టు పరిహారం మరియు వడ్డీతో సహా పరిహారాన్ని పెంచింది, దీనిని హైకోర్టు ధృవీకరించింది – నష్టపరిహారాన్ని ఆలస్యంగా చెల్లించడంపై వడ్డీని తన ఆదాయంగా వెల్లడిస్తూ అసెస్సీ సెక్షన్ 139 (4) కింద రిటర్న్ దాఖలు చేసింది – ITO అది చెల్లదు అని తిరస్కరించింది, సెక్షన్ 147 (a) కింద ప్రొసీడింగ్స్ ప్రారంభించింది మరియు నోటీసు జారీ చేసింది – సేకరించిన భూమి వ్యవసాయ కార్యకలాపాలకు లోబడి లేనందున వ్యవసాయ భూమి కాదని, దానిపై మూలధన లాభాలు ఆదాయపు పన్నుకు వసూలు చేయబడతాయని పేర్కొంటూ CIT నుండి తిరిగి అంచనా వేయడానికి ITO అనుమతి పొందింది – చెల్లుబాటు – నిర్ణయం, రీఅసెస్‌మెంట్‌కు మద్దతు ఇచ్చే మెటీరియల్ లేనప్పుడు, రీఅసెస్‌మెంట్ ప్రొసీడింగ్స్ ప్రారంభించడం, చెల్లదు – భూసేకరణ చట్టం, 1894.

సెక్షన్ 256(1) – ఆదాయపు పన్ను – సూచన – హైకోర్టు పరిధి, అధికారాలు – CIT (అప్పీల్స్) మరియు ITAT ద్వారా అందించబడిన వాస్తవ నిర్ధారణలను పూర్తిగా విస్మరించి, హైకోర్టు యొక్క పరిధి మరియు అధికారం విస్మరించబడింది – ఇంకా, ఈ విషయం అప్పీల్ లో ఉన్నందున మరియు తిరిగి మదింపు చేయడానికి ITO రెవెన్యూ రికార్డులను పరిశీలించినట్లు భావించారు – కరెక్ట్ నెస్ – నిర్ణయం, హైకోర్టు అనుసరించినటువంటి ఈ కోర్సుకు ఆమోదం లేదు.

అభ్యాసం మరియు విధానం:

పూర్వాపరాలు – హైకోర్టు నిర్ణయం – బైండింగ్ స్వభావం – సబార్డినేట్ కోర్టులు మరియు ట్రిబ్యునళ్లపై – ITO ద్వారా మూల్యాంకనాన్ని తిరిగి ప్రారంభించిన చాలా కాలం తర్వాత హైకోర్టు తీర్పును సుప్రీం కోర్టు మార్చేసింది – అయితే, ITO ఆ తీర్పులో హైకోర్టు నిర్దేశించిన దానికి భిన్నమైన పరీక్షను వర్తింపజేసింది – సరైనది – నిర్ణయం, అసెస్‌మెంట్ పునఃప్రారంభించే సమయంలో హైకోర్టు తీర్పు ఫీల్డ్ ని కలిగి ఉంది మరియు అందువల్ల, ITOపై కట్టుబడి ఉంది – అందువల్ల, ITO పేర్కొన్న హైకోర్టు తీర్పు నుండి వైదొలగడం సమర్థించబడదు.

కొత్త అభ్యర్థన – లేవనెత్తడం – మొదటిసారిగా సుప్రీం కోర్ట్ ముందు – అటువంటి అభ్యర్థన ఏ అధికారుల ముందు లేదా కోర్టుల క్రింద లేవనెత్తబడదు – అనుమతి – నిర్ణయం, అనుమతించబడదు – భారత రాజ్యాంగం, 1950, ఆర్టికల్ 136.

అప్పీలుదారు అసెస్సీ భూమిని భూసేకరణ చట్టం, 1894 కింద స్వాధీనం చేసుకున్నారు మరియు అసెస్‌మెంట్ ఇయర్ 1965-66కి సంబంధించిన మునుపటి సంవత్సరంలో అసెస్సీకి పరిహారం అందించబడింది. తదనంతరం, సివిల్ కోర్టు సొలేటియం మరియు వడ్డీతో సహా పరిహారాన్ని పెంచింది. ఇదే విషయాన్ని హైకోర్టు ధృవీకరించింది. అసెస్సీ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961లోని సెక్షన్ 139(4) కింద రిటర్న్‌ను దాఖలు చేసారు, ఆలస్యమైన పరిహారం చెల్లింపుపై వడ్డీని ఆమె ఆదాయంగా వెల్లడి చేసింది.

చట్టంలోని సెక్షన్ 139(4) కింద నిర్దేశించిన వ్యవధికి మించి దాఖలు చేసినందున, చట్టంలోని సెక్షన్ 147 (a) కింద ప్రొసీడింగ్‌లను ప్రారంభించి, సెక్షన్ 148 కింద నోటీసును జారీ చేసినందున, రిటర్న్ చెల్లదని ITO తిరస్కరించారు. సేకరించిన భూమి వ్యవసాయానికి సంబంధించినది కానందున అది వ్యవసాయ భూమి కాదని మరియు దానిపై వచ్చే మూలధన లాభాలపై ఆదాయపు పన్ను విధించబడుతుందని CIT నుండి ITO అనుమతిని పొందారు.

దీని ప్రకారం, ITO రీఅసెస్‌మెంట్ ఆర్డర్‌ను చేసింది మరియు పెనాల్టీ ప్రొసీడింగ్‌లను ప్రారంభించారు. అయితే ఆ భూములు వ్యవసాయేతరమని సూచించడానికి ఆ సమయంలో ఎలాంటి మెటీరియల్ లేనందున ఆదాయాన్ని తప్పించుకుందని ITO నమ్మడానికి ఎటువంటి కారణం లేదని CIT (అప్పీల్స్) పేర్కొంది. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ అప్పీల్‌ను అనుమతించారు మరియు సెక్షన్ 147(a) కింద అసెస్‌మెంట్ ఆర్డర్‌ను రద్దు చేశారు. రెవెన్యూ దాఖలు చేసిన అప్పీల్‌ను హైకోర్టు అనుమతించారు. అందుకే ఈ విజ్ఞప్తి.

ప్రతివాది-రెవెన్యూ తరపున, అసెస్సీకి చెల్లించే పరిహారంపై సంవత్సరానికి వచ్చే వడ్డీని ప్రొటెక్టివ్ ప్రాతిపదికన అసెస్‌మెంట్‌కు తీసుకురావాలని మరియు అసెస్‌మెంట్‌ను తిరిగి తెరవడానికి అదే సరిపోతుందని వాదించారు, మరియు ప్రశ్నలోని భూమి అధికారి-ఇన్-ఛార్జ్ (కోర్ట్ ఆఫ్ వార్డులు) కేసులో ఈ కోర్టు సూచించిన పరీక్షను సంతృప్తి పరచలేదు.

అప్పీలును అనుమతిస్తూ, ఈ కోర్టు

నిర్ణయం: 1.1. సందేహాస్పద భూమి వ్యవసాయ కార్యకలాపాలకు లోబడి లేదని మదింపును మళ్లీ తెరవడానికి అనుమతిని కోరుతూ ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్‌కు చేసిన కమ్యూనికేషన్‌లో ఒక ప్రకటన చేశారు. మరియు 1965-66 అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరానికి పన్ను విధించదగిన ఆదాయం తప్పించుకున్నారని అతను నమ్మడానికి కారణం ఉందని లేదా చెల్లుబాటు అయ్యే రిటర్న్ చేయడంలో మదింపుదారు యొక్క వైఫల్యం. కానీ అటువంటి ధృవీకరణ కోసం, అతను ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961లోని సెక్షన్ 147(a)లోని నిబంధనలను అమలు చేయడానికి ముందుకు సాగిన ఏ అంశాలకు సంబంధించి ఎటువంటి సూచన చేయలేదు. అటువంటి వాదన కూడా బేర్-వన్ ఎటువంటి సూచన లేకుండా మేటెరియల్స్ కు దాని ఆధారంగా ఆయన ఈ ప్రకటన చేశారు. [765-H; 766-A]

1.2 ఈ కోర్టు నిర్దేశించిన పరీక్షను సంబంధిత భూమి సంతృప్తి పరచలేదన్న రెవెన్యూ వాదనను అంగీకరించడం సాధ్యం కాదు. ఆఫీసర్-ఇన్-ఛార్జ్ (కోర్ట్ ఆఫ్ వార్డులు) కేసులో హైకోర్టు యొక్క ఫుల్ బెంచ్ నిర్ణయాన్ని తిప్పికొట్టింది, ఎందుకంటే ఈ కోర్టు యొక్క నిర్ణయం ప్రస్తుత కేసులో ITO ద్వారా మదింపును తిరిగి ప్రారంభించిన చాలా కాలం తర్వాత అందించబడింది. ఆ విధంగా ITO చట్టంలోని సెక్షన్ 147(a)ని అమలులోకి తెచ్చినప్పుడు, హైకోర్టు యొక్క ఫుల్ బెంచ్ తీర్పు క్షేత్రస్థాయికి చేరుకుంది. కాబట్టి, ఈ కేసులో ప్రశ్నార్థకంగా ఉన్న భూమి వ్యవసాయ భూమి అని నిర్ణయించడానికి ఫుల్ బెంచ్ నిర్దేశించిన దానికి భిన్నంగా ITO పరీక్షను అప్లై చేయలేదు.[766-E-F]

CWT v. ఆఫీసర్-ఇన్-ఛార్జ్ (కోర్ట్ ఆఫ్ వార్డులు) (1976) 105 ITR 133 SC మరియు *సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ మాంగనీస్ ఓర్ కంపెనీ లిమిటెడ్* v. ITO, (1991) 191 ITR 662 SC, వర్తించదు.

ఆఫీసర్-ఇన్-చార్జ్ (కోర్ట్ ఆఫ్ వార్డులు) v. *CWT,* (1969) 72 ITR 552 AP BF, రివర్స్ చేయబడింది.

2.1 ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ (అప్పీల్స్) మరియు ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఈ విషయాన్ని చాలా వివరంగా చర్చించారు మరియు ప్రశ్నలోని భూమి వ్యవసాయ భూమి అని చూపించడానికి సరిపోయే అనేక వాస్తవాలను ఎత్తి చూపారు. అటువంటి అంశాల నేపథ్యంలో, ITO అసెస్‌మెంట్‌ను మళ్లీ తెరవాలనుకుంటే, అతని వద్ద కనీసం కొన్ని మెటీరియల్స్ ఉండాలి, దానికి విరుద్ధంగా అతను ఆ భూములు వ్యవసాయేతర భూములని మరియు ఆదాయం తప్పించుకోవడానికి కారణం ఉందని అతను చెప్పగలనన్నారు.[767-A-B]

2.2 ఈ సూచనపై హైకోర్టు సమాధానమిస్తూ, CIT (అప్పీల్స్) ద్వారా అందించబడిన వాస్తవాలను పూర్తిగా విస్మరించింది మరియు పట్టించుకోలేదు మరియు అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ మరియు ట్రిబ్యునల్ ఆర్డర్‌పై అప్పీల్‌లో కూర్చున్నట్లుగా ఈ విషయంపై చర్చించడం కొనసాగించారు. ITO రెవెన్యూ రికార్డులు మరియు ఇతర అనుసంధానిత రికార్డులను పరిశీలించారని, దాని ఆధారంగా అతను అసెస్‌మెంట్‌ను రిఓపెన్ అవసరమనే నిర్ణయానికి వచ్చారని కూడా హైకోర్టు భావించింది. హైకోర్టు వాదనతో ఏకీభవించడం సాధ్యం కాదు. [767-C]

3. అధికారుల ముందు ఎలాంటి వాదన లేదు లేదా అసెస్సీకి చెల్లించే పరిహారంపై సంవత్సరానికి వచ్చే వడ్డీని ప్రొటెక్టివ్ ప్రాతిపదికన అసెస్‌మెంట్‌కు తీసుకురావాలి మరియు అసెస్‌మెంట్‌ను మళ్లీ తెరవడానికి అదే సరిపోతుందని హైకోర్టు పేర్కొంది. ఈ పరిస్థితులలో, ITO ప్రారంభించిన రీఅసెస్‌మెంట్ ప్రొసీడింగ్‌లు చెల్లుబాటు అవుతాయని హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును కలత పెట్టాల్సిన అవసరం ఉంటుంది. [767-E]

సివిల్ అప్పీలేట్ జ్యురిస్డిక్షన్ : సివిల్ అప్పీల్ నం.4911/1993.

సి.ఆర్.నెం.60/1983 లో ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు 01.04.1991 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ఈ అప్పీలు.

T.V. రత్నం, అప్పీలుదారు తరపున.

టి.ఎల్.వి. అయ్యర్, S. రాజప్ప మరియు B.K. ప్రసాద్, ప్రతివాది తరపున.

కోర్టు తీర్పు వెలువరించినవారు

శ్రీనివాసన్, న్యాయమూర్తి. అప్పీలుదారు హైదరాబాద్ సమీపంలోని నాచారం గ్రామంలో కొన్ని భూములను కలిగి ఉన్నారు. భూసేకరణ చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం దానిని స్వాధీనం చేసుకున్నారు. 20.11.1965న భూసేకరణ అధికారి రూ.25,240 పరిహారంగా అందజేశారు. అప్పీలుదారు సూచన మేరకు సివిల్ కోర్టు సొలేటియం మరియు వడ్డీతో సహా పరిహారాన్ని రూ.2,72,136కి పెంచారు. 16.10.1970న హైకోర్టు అప్పీల్‌పై ఇదే ధృవీకరించబడింది. అప్పీలుదారు 17.2.1972న ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 139 (4) కింద రిటర్న్ ను దాఖలు చేశారు (ఇకపై 'చట్టం'గా సూచిస్తారు) 17.2.1972న ఆలస్యమైన పరిహారం చెల్లింపుపై వచ్చిన వడ్డీ ఆమె ఆదాయంగా వెల్లడైంది. S.139 (4) లోని చట్టం ప్రకారం నిర్దేశించిన వ్యవధికి మించి దాఖలు చేసినందున చెల్లనిదిగా I.T.O తిరస్కరించారు. మార్చి, 1973లో 31.03.1965తో ముగిసే సంవత్సరానికి చట్టంలోని సెక్షన్ 147(a) ప్రకారం I.T.O ప్రొసీడింగ్‌లను ప్రారంభించారు మరియు 21.04.1973న సెక్షన్ 148 కింద నోటీసు జారీ చేసింది. వ్యవసాయ కార్యకలాపాలకు సంబంధించినది కాని కారణంగా, భూమి వ్యవసాయ భూమి కాదని, ఆదాయ పన్నులకు మూలధన లాభాలపై పన్ను విధించే అవకాశం ఉన్నందున కమిషనర్‌ను మంజూరు చేయాలని కోరారు.

2. 04.09.1978న, I.TO మొత్తాన్ని పన్నుగా రూ.2,43,934 చెల్లించాల్సి ఉందని అసెస్‌మెంట్ ఆర్డర్ చేసి, పెనాల్టీ ప్రక్రియను ప్రారంభించారు. అసెస్సీ చేసిన అప్పీల్‌పై, ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ (అప్పీల్స్) I.T.O. ఆ భూములు వ్యవసాయేతరమని సూచించడానికి ఆ సమయంలో ఎలాంటి మెటీరియల్ లేనందున ఆదాయానికి గండి పడిందని నమ్మడానికి ఎటువంటి కారణం లేకపోలేదు. కమిషనర్ అప్పీల్‌ను అనుమతించి, సెక్షన్ 147(a) కింద అసెస్‌మెంట్ ఆర్డర్‌ను రద్దు చేశారు. డిపార్టుమెంట్ అప్పీల్‌తో ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్‌ను ఆశ్రయించింది, అయితే ట్రిబ్యునల్ కమిషనర్‌తో ఏకీభవించి, అతని ఆర్డర్‌ను ధృవీకరించడంతో ఫలించలేదు.

3. రెవెన్యూ హైకోర్టుకు సూచన కోసం కింది మూడు ప్రశ్నలపై దరఖాస్తు చేసారు:

> 1. కేసు వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులపైనా, ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఆదాయపు పన్ను అధికారి నోట్‌లో కొంత భాగాన్ని మాత్రమే

పరిగణనలోకి తీసుకోవడం ద్వారా రీఅసెస్‌మెంట్ ప్రొసీడింగ్‌లు చెల్లుబాటు కావనేది సరైనదేనా?

2. కేసు వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులపైనా, ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఆ భూమి వ్యవసాయం కాదని నమ్మడానికి ఆదాయపు పన్ను అధికారికి ఎటువంటి కారణం లేదని సమర్థించుకున్నారు. మరియు *CIT v. ఆఫీసర్-ఇన్-ఛార్జ్ (కోర్ట్ ఆఫ్ వార్డులు) v. CWT* (72 ITR 552) విషయంలో ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు నిర్ణయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని డిపార్టుమెంట్ అంగీకరించలేదా?

3. వాస్తవాలు మరియు కేసు యొక్క పరిస్థితులలో, అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ భూములను వ్యవసాయ భూములుగా పరిగణించడం సమర్థించబడుతుందా?

4. వివరణాత్మక ఉత్తర్వు ద్వారా, ట్రిబ్యునల్ 2 & 3 ప్రశ్నలకు సంబంధించి దరఖాస్తును తిరస్కరించింది, అయితే ఈ క్రింది విధంగా రికాస్టింగ్ చేయడం ద్వారా మొదటి ప్రశ్నను మాత్రమే సూచించింది:-

> "ఈ కేసులో ఆదాయపు పన్ను అధికారి ప్రారంభించిన రీ-అసెస్‌మెంట్ ప్రొసీడింగ్‌లు చట్టంలో చెల్లుబాటు కావని అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ పేర్కొనడం వాస్తవాలు మరియు ఈ కేసు పరిస్థితులలో సరైనదేనా?

హైకోర్టు 01.04.1991 నాటి తీర్పు ద్వారా రెవెన్యూకు అనుకూలంగా మరియు అసెస్సీకి వ్యతిరేకంగా ప్రశ్నకు ప్రతికూలంగా సమాధానం ఇచ్చారు. దీంతో ఆగ్రహించిన అసెస్సీ స్పెషల్ లీవ్‌పై ఈ అప్పీలును దాఖలు చేశారు.

5. ట్రిబ్యునల్ తన నిర్ణయం కోసం హైకోర్టుకు ఒకే ఒక ప్రశ్నను సూచించిన వాస్తవాన్ని మేము ఇంతకు ముందు ప్రస్తావించాము మరియు రెవెన్యూ కోరుకున్న విధంగా మిగిలిన రెండు ప్రశ్నలను సూచించడానికి నిరాకరించారు. మిగిలిన రెండు ప్రశ్నలు కూడా మరో ప్రస్తావనకు సంబంధించిన అంశాలేనని తమ ముందు హాజరైన న్యాయవాది వాదించారని హైకోర్టు తన తీర్పులో పేర్కొన్నారు. ఇతర ఆరోపించిన సూచనకు సంబంధించిన వివరాలను అందించలేదని హైకోర్టు తన తీర్పులో నమోదు చేసింది, అందువలన పరిగణించవలసిన ఏకైక ప్రశ్న ట్రిబ్యునల్ ద్వారా సూచించబడింది.

6. మేము ఇప్పటికే పేర్కొన్నాము, I.T.O. ఈ వ్యవహారాన్ని పునఃప్రారంభించేందుకు కమిషనర్‌ను అనుమతించాలని కోరారు. అది తేదీ 17.03.1973 నాటి కమ్యూనికేషన్ ద్వారా సంబంధిత భాగం ఈ క్రింది విధంగా చదవబడింది:-

> "ఈ కేసులో అసెస్సీకి హైదరాబాద్ సమీపంలోని నాచారం గ్రామంలో 16 ఎకరాల 33 సెంట్లు ఉన్నది. దీనిని ప్రభుత్వం 27.10.1964 నుండి పొందింది. 07.07.1967న అసెస్సీకి రూ.2,10,361 తుది పరిహారం అందించారు. ప్రశ్నలోని భూమి, వ్యవసాయ భూమి కాదు మరియు వ్యవసాయ కార్యకలాపాలకు లోబడి లేదు. మూలధన లాభాలకు ఆదాయపు పన్ను విధించబడుతుంది. 01.01.1954 నాటి విలువ ఎకరానికి రూ.1,000 గా అంచనా వేయబడింది మరియు 01.01.1954 నాటికి మొత్తం భూమి మొత్తం విలువ దాదాపు రూ.16,500 ఉంటుంది. ఆ విధంగా అసెస్సీ నికర మూలధన లాభం రూ.1,93,860. సంవత్సరానికి వచ్చే వడ్డీ మొత్తాన్ని కాకుండా ప్రొటెక్టివ్ ప్రాతిపదికగా చేర్చవలసి ఉంటుంది. అసెస్సీ వడ్డీ రూపంలో రూ.3599 ఆదాయాన్ని వెల్లడిస్తూ 17.02.1972న ఆలస్యమైన పరిహారంపై రిటర్న్ దాఖలు చేశారు. ఇది సెక్షన్ 139(4) ప్రకారం నిర్దేశించిన వ్యవధికి మించి దాఖలు చేయబడినందున, రిటర్న్ చెల్లనిదిగా పరిగణించి దాఖలు చేయబడింది. అందువల్ల, 1965-66 అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరానికి పన్ను విధించదగిన ఆదాయం తప్పించుకున్నానని నేను నమ్మడానికి కారణం ఉంది మరియు చెల్లుబాటు అయ్యే రిటర్న్ చేయడంలో మదింపుదారు నిర్లక్ష్యం చేయడం లేదా వైఫల్యం కారణంగా సెక్షన్ 139 కింద అంచనా సంవత్సరానికి 1965-66 అటువంటి తప్పిదము జరిగింది. నేను, సెక్షన్ 147(1) ప్రకారం అసెస్‌మెంట్‌ను రిఓపెనింగ్ కి అనుమతి ఇవ్వాలని కమిషనర్‌ని అభ్యర్థిస్తున్నాను."

7. చెప్పబడిన కమ్యూనికేషన్ కాకుండా, I.T.O. కి సంబంధించిన మెటీరియల్‌ని బహిర్గతం చేయడానికి రికార్డులో ఏమీ లేదు, మూల్యాంకనాన్ని తిరిగి తెరవాలని నిర్ణయించారు. ప్రశ్నార్థకమైన భూమి వ్యవసాయ కార్యకలాపాలకు గురికాలేదని అతని కమ్యూనికేషన్‌లో పేర్కొన్నారు మరియు అతను నమ్మడానికి కారణం ఉందని, 1965-66 అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరానికి పన్ను విధించదగిన ఆదాయం చెల్లుబాటు అయ్యే రిటర్న్ చేయడంలో మదింపుదారుడు విస్మరించడం లేదా వైఫల్యం కారణంగా తప్పించుకున్నారు. కానీ అటువంటి ధృవీకరణ కోసం అతను చట్టంలోని

సెక్షన్ 147(1) లోని నిబంధనలను అమలు చేయడానికి ముందుకు సాగిన ఏ అంశాలకు సంబంధించి ఎటువంటి సూచన చేయలేదు. అటువంటి వాదన కూడా బేర్-వన్ మెటీరియల్స్ కు ఎటువంటి సూచన లేకుండా దాని ఆధారంగా ఆయన ఈ ప్రకటన చేశారు.

8. *కమీషనర్ ఆఫ్ వెల్త్-టాక్స్, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ v. ఆఫీసర్-ఇన్-ఛార్జ్ (కోర్ట్ ఆఫ్ వార్డులు) Paiga*, (1976)105 I.T.R. 133లో ఈ కోర్టు సూచించిన భూమి పరీక్షను సంతృప్తి పరచలేదని రెవెన్యూ తరపున ఒక ప్రయత్నం జరిగింది. ఆ సందర్భంలో, వెల్త్-టాక్స్ చట్టం ప్రయోజనాల కోసం వ్యవసాయ భూమి ప్రయోజనంతో సంబంధం ఉన్నట్లు చూపాలని మరియు వినియోగదారుని వ్యవసాయ భూమిగా పరిగణించాలి మరియు కొంత మంది భవిష్యత్ యజమాని ద్వారా భూమిని వినియోగించుకునే అవకాశం లేదా వ్యవసాయ ప్రయోజనం కోసం ఓనర్ లేదా పొసేసర్ సరిపోరని, ఈ కోర్టు నిర్దేశించింది. ఆస్తులలో భాగంగా దాని మదింపును ప్రభావితం చేసే సంభావ్యత మాత్రమే కాదని కోర్టు పేర్కొంది కానీ సంపద పన్ను నుండి మినహాయింపు ప్రయోజనాల కోసం దాని వాస్తవ పరిస్థితి మరియు ఉద్దేశించిన వినియోగదారుని చూడాలి. ఆ తీర్పు ద్వారా, ఈ కోర్టు *A.P. హైకోర్టులో ఆఫీసర్-ఇన్-ఛార్జ్ (కోర్ట్ ఆఫ్ వార్డులు) v. కమీషనర్ ఆఫ్ వెల్త్-టాక్స్*, (1969) 72 I.T.R. 552 (F.B.) యొక్క తీర్పును రద్దు చేసారు. హైకోర్టు ఫుల్ బెంచ్ తన తీర్పులో వ్యవసాయ అవసరాల కోసం భూమిని వ్యవసాయ భూమిగా చేయడానికి అసలు వినియోగదారు అవసరం లేదని పేర్కొన్నారు మరియు భూమిని వ్యవసాయ వినియోగానికి ఉపయోగించగలిగితే సరిపోతుంది. ఈ కోర్టు తీర్పు, I.T.O ద్వారా అసెస్‌మెంట్‌ను తిరిగి ప్రారంభించిన చాలా కాలం తర్వాత ఆగస్టు 6, 1976న ప్రస్తుత సందర్భంలో మాత్రమే ఇవ్వబడింది. ఆ విధంగా అతను చట్టంలోని సెక్షన్ 147(a)ని ప్రయోగించినప్పుడు, AP హైకోర్టు ఫుల్ బెంచ్ పైన పేర్కొన్న తీర్పు క్షేత్రస్థాయికి చేరుకుంది. అందువల్ల, I.T.O. ఈ కేసులో ప్రశ్నార్థకంగా ఉన్న భూమి వ్యవసాయ భూమి అని నిర్ణయించడానికి పూర్తి బెంచ్ నిర్దేశించిన దానికి భిన్నంగా ఒక పరీక్షను అప్లై చేయలేదు పర్యవసానంగా, ఈ కోర్టు నిర్ణయం C.W.T. v. అధికారి-ఇన్-ఛార్జ్ (కోర్టు ఆఫ్ వార్డులు) పైఘా (సుప్రా)లో రెవెన్యూకి ఎటువంటి సహాయం లేదు.

9. రెవెన్యూ తరపు న్యాయవాది ఈ కోర్టు యొక్క సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ *మాంగనీస్ ఓర్ కంపెనీ లిమిటెడ్ v. ఇన్‌కమ్ టాక్స్ ఆఫీసర్, నాగ్‌పూర్* (1991) 91 I.T.R. 662 తీర్పుపై ఆధారపడ్డారు. సెక్షన్ 147(ఎ) కింద జారీ చేసిన నోటీసులో నమోదైన కారణాలు, రికార్డుల్లో ఉన్న అంశాలు ఈ నోటీసు జారీని సమర్థించాయని పేర్కొంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 147 కింద ITO నోటీసు జారీ

చేయడాన్ని సమర్థించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేనందున ఆ తీర్పు ఈ కేసులో రెవెన్యూకు సహాయపడదు.

10. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ (అప్పీల్స్) మరియు అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఈ విషయాన్ని చాలా వివరంగా చర్చించారు మరియు ప్రశ్నార్థకమైన భూమిని వ్యవసాయ భూమి అని చూపించడానికి సరిపోయే అనేక వాస్తవాలను ఎత్తి చూపింది. అటువంటి మెటీరియల్‌ల నేపథ్యంలో I.T.O అసెస్‌మెంట్‌ని మళ్లీ రిఓపెన్ చేయాలనుకుంటే, అతను భూములు వ్యవసాయేతర భూములని నమ్మడానికి కారణం ఉందని మరియు ఆదాయానికి గండి పడుతుందని అతను చెప్పగలిగేలా కనీసం కొన్ని మెటీరియల్‌లను కలిగి ఉండాలి.

11. హైకోర్టు సూచనకు సమాధానమిచ్చేటప్పుడు ఆదాయపు పన్ను (అప్పీల్స్) కమీషనర్ అందించిన వాస్తవ నిర్ధారణలను పూర్తిగా విస్మరించారు మరియు పట్టించుకోలేదు మరియు అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ మరియు ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఉత్తర్వుపై అప్పీల్‌లో కూర్చున్నట్లుగా ఈ విషయాన్ని చర్చించడం కొనసాగించారు. ITO రెవెన్యూ రికార్డులు మరియు ఇతర అనుసంధానిత రికార్డులను పరిశీలించరని, దాని ఆధారంగా అతను అసెస్‌మెంట్‌ను తిరిగి తెరవడం అవసరమని నిర్ణయానికి వచ్చినట్లు హైకోర్టు భావించింది. హైకోర్టు వాదనతో ఏకీభవించలేకపోతున్నాం.

12. అసెస్సీకి చెల్లించే పరిహారంపై సంవత్సరానికి వచ్చే వడ్డీని ప్రొటెక్టివ్ ప్రాతిపదికన అసెస్‌మెంట్‌కి తీసుకురావాలని రెవెన్యూ తరపు న్యాయవాది హైకోర్టు ఆదేశాన్ని సమర్థించే ప్రయత్నం చేశారు మరియు అసెస్‌మెంట్‌ని రీఓపెన్ చేయడానికి అదే సరిపోతుందని, అలాంటి వాదన ఏ అధికారుల ముందు లేదా హైకోర్టు ముందు లేదు.

13. ఈ పరిస్థితులలో, హైకోర్టు ఉత్తర్వు కలత చెందాల్సిన అవసరం ఉంది మరియు తదనుగుణంగా మేము ఈ అప్పీల్‌ను అనుమతిస్తున్నాము మరియు హైకోర్టు తీర్పును కొట్టివేస్తున్నాము. ట్రిబ్యునల్ హైకోర్టుకు సూచించిన ప్రశ్నకు అసెస్సీకి అనుకూలంగా సానుకూలంగా సమాధానం ఇవ్వబడుతుంది. ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఆర్డర్ ఉండదు.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.